

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er bedt om korte bemærkninger fra følgende medlemmer: fru Karen J. Klint, fru Anne Baastrup, fru Line Barfod og hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ministeren sagde, at ikke alt kan fungere fra dag et, og at målet med reformen er, at beslutningerne og servicen kommer så tæt på borgerne som muligt. Vi kan i hvert fald godt i Region Syddanmark konstatere, at ikke alt fungerer fra dag et. Det kan godt ske, at det gør det nogenlunde i kommunerne, men kommunalreformen handler jo også om de statslige forposter, som også er med og er blevet flyttet rundt, altså embedslægerne og de tidligere statsamter.

De tidligere statsamter har haft kontoret lukket for telefoner fra den 22. december til den 8. januar. Selv i dag kan man ikke være sikker på at komme igennem på telefonerne til det nye kontor. Hvor mange dage skal der gå fra dag et, før man kan komme igennem til statens forpost i Region Syddanmark?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det her har jo været en udfordring. Det har det været for kommunerne, som har skullet fusionere, det har det været for staten dér, hvor vi har skullet omlægge nogle af vores funktioner. Det er jo ikke nogen hemmelighed, hvis vi i øvrigt ser på Region Syddanmark, at der også har været, hvad skal man kalde det, en betydelig regionalpolitisk udfordring.

Vi har jo taget ansvaret i Folketinget i den kreds af partier, der står bag reformen, ved at sige, at der skal være regionalpolitisk balance i den måde, vi placerer arbejdspladserne på, jævnfør i øvrigt, hvad hr. Ole Stavad selv sagde i debatten. Det var godt nok i en anden sammenhæng, men hr. Ole Stavad argumenterede for, at regionerne skulle fylde noget mere for at sikre regional balance.

Det ansvar tog vi jo på os ved at sige, at vi ikke vil samle alle de statslige arbejdspladser i de centre, der sådan helt naturligt rager op; altså alt i Region Syddanmark skal ikke ligge i Odense eller Vejle. Det har givet nogle afledte udfordringer – det er der ingen grund til at lægge

skjul på – når vi f.eks. snakker om embedslægeinstitutionen.

Men der må jeg bare stå vagt om, at vi også ønsker en decentral forankring af de statslige arbejdspladser. Det er da muligt, at en række fødselsvanskeligheder rundtomkring ville have været mindre, hvis man havde sagt: Der skal ikke placeres arbejdspladser i Ribe, der skal ikke placeres arbejdspladser i Ringkøbing, der skal ikke placeres arbejdspladser i Sorø eller Nykøbing Falster eller andre byer, man kunne trække frem; de skal alle sammen ligge i København, Odense, Århus. Så kunne nogle fødselsvanskeligheder måske have været undgået.

Men der vil jeg gerne være med til at tage ansvaret for, at vi har prioriteret, som vi har prioriteret, også selv om det så gør, at det tager lidt længere tid at løbe i gang.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nu rejste jeg sådan set slet ikke en debat om, hvor arbejdspladserne skulle ligge. Jeg rejste et meget banalt spørgsmål om, hvornår teknikken virker, så man kan stole på at kunne komme igennem på telefon der, hvor man nu skal igennem på telefon. For med hensyn til den lukning på 16 dage for at flytte et par telefoner eller skaffe nogle rum, folk kan sidde i, er det faktisk sådan, at de fysiske rammer i statsforvaltningen først er klar omkring maj måned, og derfor skal man selvfølgelig kunne tage telefonen andre steder.

Den tid, der nu er gået siden den 22. december 2006, hvor de lukkede deres gamle telefoner ned, og frem til nu, gør, at man allerede nu kan se, at der bliver en forøgelse af sagsbehandlings-tiden på 3-4 uger. De kan heller ikke, fordi tingene ikke er i orden, komme til at omjournalisere de der 5.000 sager, de har liggende.

Så det, jeg efterspørger et svar fra ministeren på, er: Hvad gør vi ved de borgere, som kommer i klemme lige nu? Det er ikke med hensyn til at flytte arbejdspladser, men med hensyn til nogle andre ting, f.eks. de sociale nævn. Hvis nu folk ikke kommer igennem og får sagt, de har et problem – der er jo tidsfrister på noget af det her, der er forældelseskonsekvenser, hvis man ikke får rejst sagen i tide – er vi så ikke nødt til at have en nødplan til at hjælpe borgerne, der kommer i klemme på grund af teknikaliteter, hvis det er det, vi skal kalde det?